

STORTINGET

Innst. 433 L

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Dokument 8:269 L (2025–2026)

Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Harry Valderhaug, Ida Lindtveit Røse og Jorunn Gleditsch Lossius om besøksbidrag som et fast beløp

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Vedtak til lov
om endringer i besøksbidragsloven

I

I lov 20. juni 2025 nr. 104 om besøksbidrag gjøres følgende endring:

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3 Beregningsgrunnlag

Den kommunale overnattingsavgiften skal beregnes som et fast kronebeløp per person per overnattingsdøgn. Departementet fastsetter beløpet i forskrift.

II

Loven trer i kraft når besøksbidragsloven trer i kraft.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Statsråd Cecilie Myrseth har uttalt seg om forslaget i brev av 24. april 2026. Brevet følger som vedlegg til innstillingen.

Som ledd i komiteens behandling ble det åpnet for skriftlige innspill. Innspillene er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Trond Giske, Ruth Mariann Hop, Tobias Hangaard Linge, lederen Rune Støstad og Solveig Vitanza, fra Fremskrittspartiet, Tor André Johnsen, Stig Even Lillestøl, Marius Arion Nilsen og Bengt Rune Strifeldt, fra Høyre, Erlend Larsen og Bård Ludvig Thorheim, fra Sosialistisk Venstreparti, Ingrid Fiskaa, fra Senterpartiet, Geir Pollestad, fra Rødt, Synne Høyforsslett Bjørnbæk, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Harry Valderhaug, viser til Dokument 8:269 L (2025–2026).

Komiteen viser til at forslaget gjelder endring av lov om besøksbidrag slik at den kommunale overnattingsavgiften beregnes som et fast kronebeløp per person per overnattingsdøgn, i stedet for en prosentvis sats av vederlaget.

Komiteen viser til at lov om besøksbidrag ble vedtatt av Stortinget i juni 2025 og trer i kraft 1. juli 2026, og at regjeringen arbeider med tilhørende forskrifter

med sikte på at kommuner skal kunne starte innkreving fra starten av 2027.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne, viser til lov om besøksbidrag, som gir kommuner med særlig stor belastning fra reiselivet mulighet til å innføre en frivillig overnattingsavgift. Flertallet viser til at dette representantforslaget er en omkamp med Stortingets vedtak av juni 2025. Stortinget besluttet en prosentvis sats for overnattingsavgiften i tråd med hva regjeringen foreslo. Bakgrunnen for regjeringens forslag er gjort grundig rede for i pkt. 5.11 i Prop. 96 L (2024–2025) Lov om besøksbidrag. Utgangspunktet var å lage en enkel og ubyråkratisk ordning for alle former for overnatting på fastlandet.

Flertallet viser til at det er administrativt enklere å administrere og etterleve en prosentvis sats for kommunene. En slik innretning medfører ikke behov for å hente inn ekstra informasjon, det vil si informasjon om antall gjester, for å beregne avgiften. Settes overnattingsavgiften til et nominelt beløp, vil det også oppstå behov for å inflasjonsjustere avgiften over tid, noe som gir merarbeid for kommunene, som må endre lokal forskrift, og for de avgiftspliktige. Flertallet viser til at andre land som har innført ordninger med fast kronebeløp, ofte har en rekke unntak og ulike satser som bidrar til å komplisere ordningen.

Flertallet mener også at det kan argumenteres for at en prosentvis sats er mer rettferdig, fordi de som tar seg råd til å bo i høysegmentsmarkedet, betaler noe mer enn de som ferierer rimeligere.

Flertallet viser til at besøksbidrag har vært etterspurt av flere kommuner med høyt besøkstrykk i lang tid, og er bekymret for at representantforslaget vil kunne medføre en ytterligere forsinkelse av innføringen for kommunene fordi departementet da må utarbeide, høre og fastsette en ny forskrift om nivået på overnattingsavgiften.

Flertallet viser videre til at NFD utarbeidet og sendte på høring forslag til forskrift om overnattingsavgift med høringsfrist 7. april 2026. Ambisjonene er at lov om besøksbidrag kan tre i kraft 1. juli 2026, og at kommunene kan starte innkreving av et besøksbidrag i løpet av første halvår 2027.

Flertallet viser til at Stortinget i sitt vedtak i juni 2025 har besluttet at loven skal evalueres tre år etter at den er trådt i kraft, og at dersom det viser seg at elementer i loven ikke er i tråd med hensikten, vil det være naturlig å se nærmere på dette når loven evalueres.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at de ved behandlingen av lov om besøksbidrag stemte for å sende hele loven tilbake til

regjeringen. Disse medlemmer mener besøksbidraget er en svakt utredet og lite treffsikker særskatt som i hovedsak rammer hotellnæringen, mens cruiseturister, dagsturister og bobiler – som ofte utgjør de største belastningene på lokalsamfunn og natur – går fri.

Disse medlemmer opprettholder sitt syn om at besøksbidraget burde vært avvist i sin helhet, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å oppheve lov om besøksbidrag.»

Subsidiært støtter disse medlemmer forslaget om at besøksbidraget settes som et fast beløp fremfor en prosentandel av overnattingsprisen. En prosentmodell er særlig urimelig fordi den rammer dyrere og mer kvalitetsorienterte overnattingstilbud hardest, og forsterker presset på en bransje som allerede har svært lave marginer. Et fast beløp er mer forutsigbart for næringen og mer nøytralt mellom ulike typer tilbydere.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at det i høringsrundene til både lov om besøksbidrag og om forskrift til overnattingsavgift har vært en nærmest unison tilbakemelding fra reiselivsbransjen om at fast beløp er å foretrekke fremfor prosentsats. Dette gjelder hotell- og overnattingsbransjen, men også operatører som selger pakkereiser til og i Norge. Dette er de som hver dag konkurrerer internasjonalt om gjestene, og som også daglig møter gjestene ansikt til ansikt. Å spille på lag med disse ved innføringen av en ny type avgift i Norge er derfor svært viktig.

Dette medlem viser også til at både partene i arbeidslivet, Fellesforbundet, NHO Reiseliv og Virke, og Innovasjon Norge, den aktøren regjeringen har gjort ansvarlig for markedsføringen av Norge og utviklingen av reiselivspolitikken, alle anbefaler et fast beløp.

Dette medlem viser også til regjeringens høring om besøksbidrag i Longyearbyen og høring om cruiseavgift, der det foreslås at avgiften skal være et fast beløp. For å sikre mest mulig likebehandling og et enhetlig system er det derfor naturlig at også overnattingsavgiften endres til et fast beløp.

Dette medlem viser også til at det fra hotell- og overnattingsbransjen blir pekt på at en prosentsats er betydelig mer administrativt krevende og vil medføre større kostnader ved omstilling av regnskapssystemet. For dette medlem er det viktig å ikke ilegge næringslivet nye og unødvendige administrative byrder og fordyrende elementer, og en ordning med fast beløp er derfor å anbefale. Dette medlem viser til at det under Stortingets behandling av lov om besøksbidrag ble fremhevet av et flertall at:

«mens hovedvekten av press på kommunal grunn skjer gjennom stor trengsel av bobiler, cruiseturister,

turistbusser og generell trafikk, går regjeringens forslag ut på å avgiftsbelegge overnatting. Dette flertallet frykter en modell som regjeringen foreslår, vil føre til at hotellgjestene må ta hoveddelen av regningen, mens andre turister enten går fri fra lovverket, eller lett kan unngå lovverket.»

De t t e m e d l e m peker på at ved å endre satsen fra prosentsats til fast beløp blir skattebelastningen mer rettferdig og i tråd med bruker-betaler-prinsippet.

De t t e m e d l e m viser til at Nærings- og fiskeridepartementet selv fremhever at bruker-betaler-prinsippet tilsier at avgiften bør være et fast beløp per person. Dette er også i tråd med hva Menon Economics skriver:

«En flat sats gir i dette tilfellet en mer ensartet avgiftsbelastning per overnatting og er bedre i samsvar med formålet om å finansiere fellesgoder, ettersom det ikke er grunnlag for å anta at gjester som betaler mer for overnatting i større grad belaster fellesgodene enn gjester med rimeligere overnatting.»

De t t e m e d l e m viser til at lovens formål er å bidra til å finansiere reiselivsrelaterte fellesgoder, og et slik samsvar med formålet vil bli bedre oppnådd med flat sats.

De t t e m e d l e m viser til at den økende frustrasjonen knyttet til reiseliv vi har sett på enkelte destinasjoner i Norge, skyldes eksplosiv vekst i korttidsutleie eller mye bobiler. Når avgiften endres til fast beløp per person, vil hver enkelt gjest i korttidsutleiemarkedet betale en større del av regningen enn en prosentsats på leieprisen. Dermed blir også avgiftsbelastningen mer treffsikker. Ved å endre til fast beløp blir også konkurransevridende effekter mellom hoteller og korttidsutleie redusert.

De t t e m e d l e m viser til at campinggrunn og gjestehavner, de billigste overnattingsalternativene, er ute av skattegrunnlaget. Derfor vil ikke de relative prisforholdene mellom ulike overnattingstilbud som bevares med en prosentsats, bli særlig store ved et fast beløp. Det mest betydelige lavprissegmentet er ute, og det er mer rettferdig at hver enkelt bruker betaler det samme enn at for eksempel kurs- og konferansegjester betaler mer enn en familie på en Airbnb på grunn av en prosentsats.

De t t e m e d l e m viser til at utregninger fra Menon Economics viser at et fast beløp vil gi kommuner som Tromsø og Lofoten-kommuner betydelig mer inntekter enn en prosentsats. Utregningene er gjort med en flat sats på henholdsvis 30 og 45 kroner og viser at inntektene til Tromsø kommune øker med henholdsvis 2 og 28 mill. kroner, og henholdsvis 7 og 20 mill. kroner i Lofoten. De t t e m e d l e m mener kronebeløpet Menon har lagt seg på, er et naturlig nivå å legge avgiften på.

De t t e m e d l e m viser til at Husbanken i mars 2026 på oppdrag fra Kommunal- og distriktsdepartementet leverte sin anbefaling om hvilke behov kommunene har for å få kontroll på markedet for korttidsutleie når det gjelder regelverket, kunnskap og informasjon, og eventu-

elle andre tiltak. Der ble det, i tråd med europeisk regelutvikling, foreslått å gi en hjemmel for nasjonal registrerings- og rapporteringsplikt – altså at man ved korttidsutleie skal få de samme rapporteringskrav som hotell og andre overnattingsbedrifter har i dag. Dette vil gi større oversikt over omfanget i de enkelte områder og også gjøre en fast-beløp-ordning enda enklere å gjennomføre. Allerede i dag har altså utleiende god oversikt over hvor mange gjester det er – og om regjeringen ønsker det, vil det komme et lovverk som vil gjøre dette fullt ut lovpålagt å ha. Problemet knyttet til oversikt over omfang og gjester i korttidsutleiemarkedet er dermed fullt ut løst.

De t t e m e d l e m viser til at det er fullt mulig for kommuner å innføre besøksbidraget kun i høysesong, og at dette hensynet ivaretar Nærings- og fiskeridepartementets ønske om at en prosentvis sats vil svinge i takt med prisen, slik at den blir mindre i lavsesong. De t t e m e d l e m understreker også at det er svært lite klokt å ha et besøksbidrag i norske kommuner i lavsesong, da dette vil ramme en allerede lav etterspørsel.

De t t e m e d l e m mener at dette representantforslaget ikke trenger å forsinke prosessen med å innføre et besøksbidrag. Det er opp til regjeringen selv om den velger å gjennomføre høringen raskt og effektivt. Ved høringen av lov om besøksbidrag brukte regjeringen kun 6 ukers frist, og den kan gjøre det samme igjen. Om regjeringen var bekymret for forsinkelser, kunne den sluppet denne nødvendige ekstrarunden ved å lytte til næringen i utgangspunktet.

De t t e m e d l e m fremmer derfor følgende forslag:

«Vedtak til lov
om endringer i besøksbidragsloven

I

I lov 20. juni 2025 nr. 104 om besøksbidrag gjøres følgende endring:

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3 Beregningsgrunnlag

Den kommunale overnattingsavgiften skal beregnes som et *fast kronebeløp per person per overnattingsdøgn*. Departementet fastsetter beløpet i forskrift.

II

Loven trer i kraft når besøksbidragsloven trer i kraft.»

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at Senterpartiet våren 2025 inngikk en avtale med regjeringen om innføring av et besøksbidrag, der vi fikk betydelige gjennomslag. Det ligger til grunn for besøksbidragsloven som trer i kraft 1. juli 2026. De t t e m e d l e m viser til at et viktig prinsipp i loven er at den skal gjelde i områder med en særlig stor belastning fra reiselivet. Det betyr at bare noen få kommuner vil ha mulig-

het til å få innført loven. Dette medlem mener det haster med å få på plass besøksbidrag i de kommunene som oppfyller vilkårene i lovens § 1 og som også ønsker en ordning med besøksbidrag. En endring nå vil kunne forsinke gjennomføringen.

Dette medlem har registrert at reiselivets organisasjoner ønsker å gå fra et prosentvis påslag og til et fast beløp. Dette medlem mener et prosentvis påslag er mest rettferdig. Dette medlem har likevel forståelse for innspillet om at det kan være noe merarbeid med et prosentvis påslag, og understreker derfor behovet for å evaluere raskt og eventuelt justere ordningen. Dette medlem vil likevel påpeke at i land der man har et fast påslag, har man ofte en rekke ulike satser.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å oppheve lov om besøksbidrag.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 2

Vedtak til lov
om endringer i besøksbidragsloven

I

I lov 20. juni 2025 nr. 104 om besøksbidrag gjøres følgende endring:

§ 2-3 skal lyde:

§ 2-3 Beregningsgrunnlag

Den kommunale overnattingsavgiften skal beregnes som et *fast kronebeløp per person per overnattingsdøgn*. Departementet fastsetter beløpet i forskrift.

II

Loven trer i kraft når besøksbidragsloven trer i kraft.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt, og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:269 L (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Harry Valderhaug, Ida Lindtveit Røse og Jorunn Gleditsch Lossius om besøksbidrag som et fast beløp – vedtas ikke.

Oslo, i næringskomiteen, den 26. mai 2026

Rune Støstad

leder

Bengt Rune Strifeldt

ordfører

Næringsministeren

Næringskomiteen

Deres ref

Vår ref

Dato

26/2369-3

24. april 2026

Dokument 8:269 L (2025–2026) om besøksbidrag som et fast beløp

Jeg viser til brev av 9. april 2026 vedlagt *Dokument 8:269 L (2025–2026) Representantforslag om besøksbidrag som et fast beløp*. Nedenfor følger min uttalelse.

Lov om besøksbidrag ble vedtatt av Stortinget i juni 2025. Loven setter rammene for en frivillig, kommunal overnattingsavgift. Den inneholder i tillegg en hjemmel som gir regjeringen mulighet til å innføre en avgift fra cruisevirksomhet, og en hjemmel som gir regjeringen mulighet til å innføre en ordning med besøksbidrag i Longyearbyen. Loven trer i kraft 1. juli 2026.

Regjeringen arbeider med å følge opp Stortingets lovvedtak slik at kommuner med særlig stor belastning fra reiselivet, skal kunne starte innkreving av besøksbidrag fra overnattings- og cruisevirksomhet i starten av 2027. Mitt departement har utarbeidet og sendt på høring et høringsnotat med forslag til forskrift om overnattingsavgift. Forslaget inneholder utfyllende regler til overnattingsavgiften og hadde høringsfrist 7. april 2026. Intensjonen er at forskriften skal tre i kraft samtidig som besøksbidragsloven. Jeg har også sendt et høringsnotat med forslag til forskrift om cruiseavgift på høring, med høringsfrist 22. juni 2026. Justis- og beredskapsdepartementet hører et forslag til forskrift om besøksbidrag i Longyearbyen, med høringsfrist 3. juni 2026.

Vil endre loven

I representantforslaget jeg har fått til uttalelse, foreslås en lov om endringer i besøksbidragsloven knyttet til beregningsgrunnlaget for overnattingsavgiften. Ifølge forslaget skal den kommunale overnattingsavgiften beregnes som et fast kronebeløp per person per overnattingsdøgn. Videre foreslås det at departementet skal fastsette beløpet i forskrift og at

endringsloven trer i kraft når besøksbidragsloven trer i kraft. Forslagsstillerne tar ikke stilling til avgiftens størrelse.

Forslagsstillerne tar dermed til orde for en omkamp med Stortingets vedtak av juni 2025. I sin begrunnelse vises det blant annet til at prosentvist påslag vil gi norske bedrifter betydelige administrative kostnader, komplisere beregningen og innkrevingen og i tillegg skape tydelige konkurranseulempes for norske reiseleivsaktører. Forslagsstillerne peker også på at departementet har foreslått en annen ordning for cruiseavgiften enn for overnattingsavgiften. Og at den foreslåtte ordningen for Longyearbyen, skiller seg fra ordningen på fastlandet.

For å kommentere det siste først. Reiselivsmarkedet i Longyearbyen er marginalt sammenliknet med resten av landet. Når det gjelder Longyearbyen, har det vært behov for å lage en egen ordning tilpasset lokale forhold. I kapittel 1 i besøksbidragsloven fremgår det blant annet at avgiftene kan brukes til ulike formål på Svalbard og i Fastlands-Norge. Det er imidlertid ikke besluttet om overnattingsavgiften i Longyearbyen blir en prosentvis sats eller et nominelt beløp. Justis- og beredskapsdepartementet hører begge alternativene.

Jeg ser det heller ikke som et problem at det foreslås et annet beregningsgrunnlag for cruiseavgiften enn for overnattingsavgiften. I høringsnotatet om cruiseavgiften redegjør departementet for hvorfor det er foreslått en annen løsning for cruisemarkedet enn for overnattingsmarkedet på fastlandet.

Cruisemarkedet skiller seg fra overnattingsmarkedet på land på en rekke områder. Blant annet priser og håndterer cruisebransjen i større grad hver gjest separat. I tillegg har cruiserederiene god oversikt over det eksakte antallet personer om bord på skipene, i motsetning til for eksempel digitale formidlingsselskaper (eks. Airbnb og Vend Marketplaces AS (tidligere Finn.no AS) som skal kreve inn overnattingsavgift. Gjennom Kystverkets meldeportal (SafeSeaNet) rapporteres det allerede i dag om antall personer som befinner seg om bord på cruiseskipene ved anløp i havn. Informasjonen deles med blant annet havnene. Ved å benytte seg av disse tallene, er det ikke nødvendig å etablere nye rapporteringssystemer eller behov for at cruiserederiene samler inn nye data. Regjeringen foreslår derfor i høringsnotat at cruiseavgiften beregnes som en avgift per passasjer. Satsen er 100 kroner per passasjer per påbegynte døgn cruiseskipet ligger i havn i kommunen eller det setter passasjerer i havn i kommunen.

Stortinget besluttet prosentvis sats

Det har som kjent vært stor motstand mot overnattingsavgiften fra aktører i overnattingsbransjen og motforestillingene er kjente. Stortinget besluttet en prosentvis sats for overnattingsavgiften i tråd med hva regjeringen foreslo. Beregningsgrunnlaget er fastsatt i § 2-3 av loven der det står at den kommunale overnattingsavgiften skal beregnes som et prosentvist påslag på 3 prosent av vederlaget som betales for overnattingen, eksklusive merverdiavgift.

Bakgrunnen for regjeringens forslag er gjort grundig rede for i pkt 5.11 i Prop. 96 L (2024–2025) *Lov om besøksbidrag*. Utgangspunktet var å lage en enkel og ubyråkratisk ordning for alle former for overnatting på fastlandet. Departementet drøfter i proposisjonen om beregningsgrunnlaget bør være fast kronebeløp per person eller prosentvist påslag på prisen. Elementer som ble vurdert var hvordan beregningsgrunnlaget påvirker gjestenes fotavtrykk, hvor effektivt avgiften kan kreves inn, etterlevelse og kontroll, konkurranseforholdene mellom ulike tilbydere av overnattingstjenester og fordelingsvirkninger for besøkende.

Av departementet ble det vektlagt å ikke endre de relative prisforholdene mellom ulike overnattingstilbud. Et nominelt beløp vil etter departementets vurdering være mer konkurransevridende. Avgift i form av nominelle beløp kan settes til et nivå slik at forventet proveny blir lik forventet proveny ved prosentsats. Men når avgiften ikke differensieres med pris, får avgiftsbelastningen en annen fordelingsprofil. Fast beløp medfører at lavprissegmentet bidrar mer og høyprissegmentet bidrar mindre til samlet proveny enn ved en prosentsats.

Vekst i privat korttidsutleie

De siste årene har privat utleie formidlet gjennom ulike delingsplattformer økt kraftig. Det var derfor ønskelig at korttidsutleie gjennom for eksempel Airbnb omfattes av ordningen på fastlandet og at formidlingsselskapene skulle bidra til å kreve inn besøksbidraget. Av loven følger det derfor at hvis en tilbyder som ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret, benytter en annen til å formidle tjenesten og kreve inn vederlaget for seg, er formidleren ansvarlig for å innbetale overnattingsavgiften til kommunen.

Dette innebærer potensielt en stor forenkling for kommunene som ikke trenger å forholde seg til mange private utleiere for innkreving og kontroll av avgiften. Men i dette markedet kan det være krevende for utleier og formidlingsselskap å ha kontroll på antallet gjester som leier. Med prosentvis sats trenger man ikke oversikt over dette og det er derfor grunn til å tro at en prosentsats gir bedre etterlevelse av regelverket innenfor denne delen av overnattingsmarkedet. Det innebærer også en stor forenkling for de private tilbyderne av overnattingstjenester som fritas plikten til å kreve inn avgiften når tredjepartsansvaret gjelder. Hensynet til en enkel og effektiv innkreving av overnattingsavgift fra private tilbydere, har vært et sentralt element i departementets vurdering av beregningsgrunnlag.

Ulike syn

Departementet har lagt til grunn at prisen på overnattingen kunden betaler er en kjent størrelse som avgiften kan beregnes ut fra. Departementet har sett hen til regelverket for merverdiavgiften og avgiftsgrunnlaget og fristene for innbetaling i utformingen av regelverket.

I høringen fikk departementet også innspill som støttet prosentvis sats. Finn.no, som er et formidlingsselskap for privat utleie, ga innspill om at «Det er positivt at besøksbidraget foreslås kalkulert som en pst. av transaksjonssummen og ikke skal kalkuleres basert på antall overnattinger per person», og viste blant annet til at plattformsselskapene ikke har

informasjon om antall personer som overnatter og har heller ikke mulighet til å få verifisert en eventuell egenrapportert gjesteliste.

Regnskapssystemleverandøren Fiken AS viste blant annet til at «ved å knytte beregningen til virksomhetens omsetning, i stedet for antall overnattingsgjester eller overnattingstyper, forenkles rapporteringen betydelig. Dette gir en tydelig, etterprøvbar metode som reduserer risikoen for feil og gjør det lettere for revisorer og myndigheter å kontrollere innrapporterte opplysninger.».

Loven skal evalueres

Jeg mener fremdeles at en prosentvis sats for overnattingsavgiften er den beste løsningen og støtter derfor ikke representantforslaget. I tillegg vil jeg påpeke at hvis forslaget blir vedtatt, vil det forsinke innføringen av besøksbidrag i kommunene fordi departementet da må utarbeide, høre og fastsette en ny forskrift om nivået på overnattingsavgiften. Jeg registrerer at det er ulike synspunkter på hva som er mest administrativ krevende å håndtere for næringslivet. Men det er viktig å huske på at ordningen også skal være administrativ enkelt for kommunene, de besøkende og privat tilbydere. Andre land som har innført ordninger med fast kronebeløp, har ofte en rekke unntak og ulike satser som bidrar til å komplisere ordningen.

Jeg er heller ikke bekymret for at internasjonale turister vil velge bort Norge som destinasjon – til det er vårt reiselivsprodukt for godt. Avgiften på tre prosent er moderat slik at etterspørselen ikke påvirkes mye, samtidig som vi gir kommunene tilstrekkelig handlingsrom til å hente inn inntekter fra de som besøker kommunene med særlig stor belastning fra reiselivet. Med prosentvis sats vil avgiften også svinge i takt med prisen, slik at den blir mindre i lavsesong. Det er heller ikke behov for å prisjustere en prosentvis sats. Jeg mener derfor at en prosentvis sats for overnatting er en god løsning som tar høyde for endringene som skjer i overnattingsmarkedet. En prosentsats endrer ikke de relative prisene mellom ulike overnattingstilbud og påvirker dermed ikke konkurranseforholdene mellom ulike aktører.

Det er ikke lenge siden Stortinget vedtok besøksbidragsloven. Stortinget står selvfølgelig fritt til å fatte sine beslutninger og til å endre sine egne vedtak. Samtidig vil jeg advare mot å gjøre endringer i loven nå. En slik endring vil skape usikkerhet for de næringsdrivende, de besøkende og for kommuner som ønsker å innføre ordningen. Formidlingsselskap, kommuner og ulike aktører arbeider nå med å gjøre nødvendige forberedelser med bakgrunn i Stortingets vedtak. Da er det svært uforutsigbart å skulle endre loven, bare noen uker før den trer i kraft. Besøksbidrag er et nytt verktøy som er etterspurt av kommunene, og det er mange kommuner som er utålmodige etter å komme i gang.

Stortinget har allerede besluttet at loven skal evalueres tre år etter at den er tredd i kraft. Før dette mener jeg loven bør få virke slik at vi får høstet nødvendige erfaringer. Dersom det viser seg at det er administrativt krevende for næringsdrivende å beregne, kreve inn og innbetale overnattingsavgiften slik besøksbidragsloven er utformet, vil det være naturlig å se nærmere på denne problemstillingen når loven evalueres.

Loven Stortinget har vedtatt er allerede mer begrenset sammenliknet med regjeringens forslag. Representantforslaget vil bidra til å forsinke innføringen av besøksbidrag, samt at vi får en mer byråkratisk ordning.

Med hilsen

Cecilie Terese Myrseth

